

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15.02.2017 r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł przeciwko S. P. o zapłatę kwoty 24.315,38 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.12.2016 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów sądowych, kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz innych kosztów -3,04 zł.

W uzasadnieniu żądania wskazał, że dochodzona należność wynika z udzielonej mocą umowy z 22.02.2015 r. o kredyt gotówkowy nr (...) pozwanemu kwoty 21.957,60 zł. Powód podał, że na roszczenie zawarte w pozwie składają się poza kwotą należności głównej: 1.219,04 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od kapitału w wysokości 21.957,69 zł za okres od 02.11.2015 r. do 15.06.2016 r. oraz 1.138,65 zł tytułem odsetek karnych umownych naliczonych za okres od 16.06.2016 r. do dnia 02.12.2016 r. od zadłużenia przeterminowanego w wysokości: 21.957,69 zł wg stopy procentowej w wysokości 9,81% w skali roku (pozew, k. 3v.-5).

Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał rozpoznanie sprawy do tut. Sądu (postanowienie, k. 5v.).

Pozwany w toku rozprawy w dniu 5 października 2017 r. nie zakwestionował roszczenia, wniósł o nieobciążanie kosztami postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22.02.2015 r. (...) S.A. z siedzibą w W. w ramach prowadzonej działalności zawarł ze S. P. umowę nr (...) kredytu gotówkowego w kwocie 23.603,82 zł. Umowa została zawarta na czas określony, do dnia spłaty ostatniej raty kredytu, tj. do 28.01.2022 r. Ustalono, że termin spłaty pierwszej raty kredytu przypada na dzień 28.03.2015 r., a kolejne spłaty będą odbywały się zgodnie z harmonogramem spłat stanowiącym załącznik do w/w umowy. Liczba rat wynosiła 83, a strony ustaliły, że spłaty rat będą następować 28 dnia miesiąca. W §6 ustalono, że bank pobiera odsetki od kwoty zadłużenia z tytułu kredytu, za okres od dnia wypłaty kredytu do dnia poprzedzającego. W związku z zawarciem umowy pozwany przystąpił do ubezpieczenia (nr polisy (...)), w związku z czym poniósł opłatę z tego tytułu w wysokości 3.957,42 zł, która to kwota została pobrana z kwoty kredytu (potwierdzenie zawarcia umowy kredytu, k. 37-43, harmonogram spłat kredytu, k. 45-47, regulamin k. 48-50, bezsporne).

Pozwany nie wywiązał się należycie ze swoich zobowiązań z tytułu powyższej umowy, dlatego też powodowy bank wypowiedział przedmiotową umowę. Dnia 29 stycznia 2016r. powód wystosował do pozwanego ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty. Korespondencją kierowaną do pozwanego strona powodowa wezwała do uregulowania należności w kwocie kapitału wymagalnego wynosi na dzień wystawienia wezwania do zapłaty 645,25 zł, kwota odsetek od kapitału w kwocie 538,18 zł co dało razem kwotę 1183,43 zł. Strona powodowa wskazała jednocześnie, że całkowita kwota zobowiązania na dzień wystawienia wezwania do zapłaty wynosi 22.495,87 zł. Powód w/w dokumentem wezwał do uregulowania płatności w terminie 7 dni od dnia otrzymania przez pozwanego wezwania do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia umowy. W przypadku braku spłaty, pismo należało traktować jako wypowiedzenie umowy. Pozwany nie dokonał spłaty. (wezwanie do zapłaty k.53, zpo k. 54-55, elektroniczne zestawienie operacji k. 59, bezsporne)

W dniu 02.12.2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił przeciwko pozwanemu wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), z którego wynikała wierzytelność powoda w wysokości 24.315,38 zł przysługująca od pozwanego, na którą składały się: 21.957,69 zł tytułem należności głównej, 1.219,04 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od kapitału w wysokości 23.957,69 zł za okres od 02.11.2015 r. do 15.06.2016 r. wg stopy procentowej w wysokości 9,81% w skali roku, 1.138,65 zł tytułem odsetek karnych umownych naliczonych za okres od 16.06.2016 r. do 02.12.2016 r., od zadłużenia

przeterminowanego w wysokości 21.957,69 zł wg stopy procentowej w wysokości 9,81% w skali roku (wyciąg z ksiąg bankowych, k. 51).

Pozwany jest osobą niezatrudnioną. Cierpi na padaczkę, zmagał się z dwoma krwiakami mózgu. Z opieki społecznej dostaje świadczenie miesięczne w wysokości 400 zł, nadto utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga dochód nie przekraczający 200 zł. (zeznania pozwanego – protokół rozprawy z dnia 5 października 2017r. k.67)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów złożonych w niniejszej sprawie wymienionych powyżej, które w całości zostały uznane za wiarygodne, gdyż ich rzetelność i prawdziwość nie były przez strony kwestionowane, a okazały się być dopuszczonymi jako dowody niezbędne do ustalenia stanu faktycznego oraz na okoliczności uznane przez Sąd za bezsporne, bowiem albo zostały przez strony wprost przyznane, bądź też nie zostały zaprzeczone, co zostało przez Sąd ocenione na zasadzie art. 230 k.p.c. Stan faktyczny w niniejszej sprawie był w zasadzie bezsporny. Pozwany w toku postępowania nie kwestionował istnienia roszczenia, ani jego wysokości. Sąd przesłuchał także pozwanego na okoliczności związane z zawarciem umowy, jego sytuacji majątkowej, rodzinnej, zdrowotnej. Jego twierdzenia w tym zakresie należało uznać za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwany zawarł z powodem umowę o kredyt gotówkowy, co było niekwestionowane w sprawie. Powód dochodzi kwoty 24.315,38 zł, na którą składa się kwota kredytu będąca należnością główną w wysokości 21.957,69 zł, odsetki umowne karne od kwoty głównej wyliczone za okres od 16 czerwca 2016r. do 2 grudnia 2016r., odsetki umowne naliczone od kapitału w wysokości 1.219,04 zł według stopy procentowej w wysokości 9,81 % w skali roku za okres od dnia 16 czerwca 2016r. do dnia 2 lutego 2016r.

Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe).

Powód przedstawił szczegółowo, co składa się na dochodzoną kwotę, przedstawiając na dowód powyższego dokumenty wskazane powyżej. Strona pozwana nie zaoferowała Sądowi żadnych dowodów w celu obalenia twierdzeń powoda. Zdaniem Sądu, za pomocą złożonych dokumentów, powód wykazał wysokość dochodzonej pozwem kwoty roszczenia.

Pozwany nie zakwestionował wysokości roszczenia, jak też samego jego istnienia, jakie powód ma względem niego. Na rozprawie w dniu 5 października 2017 r. wprost przyznał, że nie kwestionuje roszczenia. W związku z tym, jak również mając na uwadze, że pozwany nie przedstawił żadnych dowodów oraz twierdzeń przeciwnych, aniżeli twierdzenia i dowody wskazane przez powoda, Sąd dał wiarę okolicznościom przytoczonym przez stronę powodową, udowodnioną nadto stosownymi dokumentami zarówno co do istnienia roszczenia, jak i jego wysokości.

Mając to na uwadze i art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe należało uwzględnić żądanie pozwu. Sąd zasądził także odsetki na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc zgodnie z żądaniem pozwu liczone od kwoty dochodzonego roszczenia od dnia 3 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z normą tegoż artykułu Sąd w wypadkach szczególnie uzasadnionych może nie obciążać strony przegrywającej częścią kosztów procesu albo nie obciążać jej wcale takimi kosztami. W sprawie niniejszej stroną przegrywającą proces jest pozwany, wobec tego on został obciążony kosztami procesu. Mając jednak na uwadze okoliczności podniesione przez pozwanego w zakresie jego sytuacji życiowej i materialnej, a nie zakwestionowanej przez stronę przeciwną, Sąd skorzystał ze swego prawa do zniesienia obowiązku poniesienia kosztów procesu przez niego w części i zasądził tylko zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, a także koszt związany z wniesieniem opłaty od pozwu w kwocie 304 zł. Sąd odstąpił od obciążenia

pozwanego kosztami zastępstwa procesowego, stanowiącego największy składnik kosztów postępowania, mając na względzie jego sytuację życiową, przedstawioną w toku postępowania, a nie kwestionowaną przez stronę powodową.

Mając na względzie powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1) (...)

2) (...)